

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Ob tuorum &c. Carolus II. Siciliae Rex, & Synodus Sanmaximinensis
litteras Synodicas & communicatorias de inventione Reliquiarum S. Mariæ
Magdalenæ ad Bonifacium miserunt, & approbationis, ac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1295.III.
Ex Cod.
Dipl. Leibnizii
Tom. 1.
Pars I. pag.
37.

Quod Conservatores concessi certis Ecclesiis à sede Apostolica ab injuriis manifestis defendantur, qui jubentur esse Canonici, aut prædicti dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus Anno 1295. Conferatur Cap. statutum II. de rescriptis in sexto.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam Rei memoriam.

Statuimus, ut Conservatores, qui ab Apostolica sede conceduntur interdum, ut aliquos à manifestis injuriis & molestiis tucantur, sint in alicujus Civitatis Ecclesia Cathedrali Canonici vel dignitatem aliquam seu personatum in Civitate vel Diocesi ejus obtinentes, extra quam si quidem civitatem aliquam vel aliquos ad iudicium evocare non valeant, nec etiam procedere contra illos, qui de Civitate vel Diocesi non fuerint supra dictis, sed infra Civitatem eandem dumtaxat de commissis sibi negotiis sive causis possint cognoscere, aliis tamen vel aliis committere nequeant vices suas, nisi expressè hoc eis ex litterarum conservatoriarum beneficio competere dignoscatur.

Citationes tamen & denunciations sententiarum, quas iidem personaliter tulerint, possint tantummodo infra Civitatem vel Diocesim prædictam facere per se vel alium seu alios, qui de Civitate vel Diocesi fuerint memoratis, quodque conservatorum ipsorum, quo ad non cepta negotia ipso jure expiret officium post obitum concedentis, ubi verò hujusmodi Civitas minime haberetur, seu destructa fortasse existeret, & in ejus Diocesi locus reperiretur insignis in loco ipso de hujusmodi negotio cognoscatur & totalis processus habeatur in ipso.

Cum autem per Capitulum Cathedralis Ecclesie alicujus Civitatis vel singulares personas ipsius aut per immediatum superiorem eorum, ut pote Patriarcham, Primate, Archi-Episcopum, vel Episcopum quisquam se diceret molestari, tunc illi taliter proponenti ipsoque volente poterunt Conservatores concedi, hi, qui in ipsa Ecclesia Cathedrali Canonicius habent, vel personatum seu dignitatem in Civitate vel Diocesi præbatis, vel si maluerit impetrator sibi concedantur conservatores, qui Canonicius habent in Cathedrali Ecclesia Civitatis vel personatum, seu dignitatem in eadem Civitate, vel ejus Diocesi vicinis seu conterminis Civitate vel Diocesi illorum, contra quos, ut præmittitur, tales contingeret conservatores concedi, sed nihilominus etiam in hoc casu extra dictas Civitates vel Diocesim ad iudicium evocetur, nec contra quoslibet, qui de Civitatibus seu Diocesi prædictis non fuerint, nec extra Civitatem in cuius Cathedrali Ecclesia Canonicius vel in qua seu cuius diocesi si dignitatem aut personatum obtinent, possint de negotiis sibi commissis cognoscere, vel ferre sententiam contra eos. Adjicimus insuper statutum hujusmodi, ut iudices, qui in Litteris de simplici iustitia conceduntur sint in alicujus Civitatis Ecclesia Cathedrali Canonici, vel personatum, seu dignitatem in eadem Civitate vel ejus diocesi obtinentes, extra quam Civitatem vel Diocesim aliquos ad iudicium evocare non valeant, nec procedere contra illos, qui de Civitate vel Diocesi non fuerint supra dictis, infra quam etiam Civitatem dumtaxat de commissis sibi negotiis sive causis personaliter possint co-

gnoscere, ac vices suas, quoad cognitionem causarum talium commissarum eisdem, vel prolationes interlocutoriarum vel definitivarum sententiarum aut ipsarum executiones committere nequeant, nisi his, qui in eisdem Civitatis Cathedrali Ecclesia Canonicius, vel in ipsa Civitate vel Diocesi dignitatem obtinent seu etiam personatum, sed nec alia media causæ articulos vel ministeria certa minora committere liceat, nisi personis Civitatis vel Diocesis earumdem.

Cum autem contra Capitulum Cathedralis Ecclesie, alicujus Civitatis vel singulares personas ipsius, aut contra immediatum superiorem ipsorum, ut pote Patriarcham, Primate, Archi-Episcopum vel Episcopum hujusmodi litteræ de simplici iustitia impetrantur expressè impetratore volente concedi poterunt iudices talium litterarum, qui in ipsa Cathedrali Ecclesia Canonicius habent, vel personatum seu dignitatem in eisdem Civitate seu Diocesi, vel si maluerit impetrator concedantur iudices, qui Canonicius habent in Cathedrali Ecclesia Civitatis vel personatum seu dignitatem in eadem Civitate vel ejus Diocesi vicinis, continuis seu conterminis Civitati vel Diocesi illorum, contra quos, ut præmittitur tales iudices impetrantur, in hoc etiam casu nullus extra dictas Civitates vel Diocesim ad iudicium evocetur, nec procedatur contra eos, qui non fuerint de Civitatibus vel Diocesim memoratis.

De causis auctoritate & negotiis sibi commissis in Civitate in cuius Ecclesia Cathedrali Canonicius, vel in qua seu cuius Diocesi personatum vel dignitatem obtinent dumtaxat cognoscant, nec quoad cognitionem de negotiis & causis ipsis prolationem interlocutoriarum vel definitivarum sententiarum vel executionem ipsarum possint aliis vel aliis committere vices suas, qui in eisdem Civitatis Cathedrali Ecclesia, Canonicius vel dignitatem seu personatum in Civitate ac Diocesi non obtinent supra dictis, sed nec alia media causæ, articulos vel ministeria certa minora committant, nisi personis Civitatis & Diocesis earumdem, decernimus quoque, ut ipso jure sit irritum & inane, si quid contra præmissa contigerit attentari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri statuti & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Laterani, sexto Idus Aprilis 1295. Pontificatus nostri Anno primo.

CAROLUS II. Siciliæ Rex, & Synodus Sanmaximinentis literas synodicas & communicatorias de inventionem Reliquiarum S. Mariæ Magdalene ad Bonifacium miserunt, & approbationis, ac confirmationis responsum retulerunt, presenti diplomate egregium reliquis D. Magdalene tribuente testimonium: anno 1295.

IV.
Ex Annal.
Massiliens.
J. B. Guelf.
pag 389.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

ANNO
1295.

Servus Servorum Dei, Charissimo in Christo filio Carolo Regi Siciliae illustri salutem, & Apostolicam benedictionem.

OB tuorum excellentiam meritorum, quibus regalis sublimitas dignoscitur insignita, non indignè petitiones tuas quantum cum

Deo possumus libenti animo exaudimus, illas præcipue, quæ cultus divini numinis augmentum respicere dignoscuntur. Sanè habet tua infinuatio facta nobis, quod ob magnæ devotio- nis affectum, quem ob B. Mariam Magdalenam geris in Ecclesiæ S. Maximini Ordinis Fratrum Prædicatorum Aquensis Diocesis, tunc ad Mo- nasterium S. Victoris Massiliensis Ordinis S. Benedicti immediatè spectante, in qua est Cor- pus Sanctæ dictæ reconditum, cultum divini no- minis adaugeri desideras, & in honorificum ejusdem Sanctæ præconium per celebre minis- terium solennius deserviri. Propterea devotius supplicasti, quod Ecclesiam ipsam cum domi- bus, & officinis, ac vacuis aliis sibi conjunctis, nec non Thesauro, reliquiis & ornamentis Ec- clesiasticis, & oblationibus eidem Ecclesiæ pro- venturis pro executione tam laudandi propo- siti, per quod hujusmodi tuum desiderium effi- caciùs, & liberius adimplere valeas, ad hoc deputare ministerium de Apostolicæ potestatis præsidio dignaremur.

Nos igitur attendentes, quod tu eximiam devo- tionem à te habitam ad præfatam sanctam ex eo præcipue per operis evidentiam ostendit se dignosceris, quod olim dum incertus existeret locus, ubi sepultum fuerat corpus ipsum, ad illud inquirendum, & inveniendum efficax studium impendisti, & tandem eodem invento ipsum in dicta Ecclesiâ fecisti cum debita devo- tione, ac reverentia conveniente ad hoc cleri, ac populi partium illarum copiosa multitudine tumulari. Ac intendentes in hac parte favorabi- liter votis tuis annuere, præcipue cum de præ- dictis multa fide viderimus oculatâ, præfatam Ecclesiam cum domibus, Officinis, & vacuis aliis sibi conjunctis, nec non thesauro, reliquiis, ornamentis Ecclesiasticis, ac omnibus oblationi- bus eidem Ecclesiæ perventuris, sic ad præfa- tum ministerium specialiter deputamus, ut licentiam habeas Prioratum inibi de Ordine Præ- dicatorum sub ipsius ordinis approbata obser- vantia regulari, illo Fratrum numero, qui tibi expedire videbitur ordinandi. Nos enim ip- sam Ecclesiam cum prædictis pertinentiis suis, & Prioratum ut permittitur inibi ordinandum, in jus, ac proprietatem B. Petri, & Apostolicæ sedis recipimus, ipsos ab omni potestate, juris- dictione, & Dominio dicti monasterii, & Ab- batis, & Conventus ejusdem, & quorumlibet Ordinariorum perpetuò ex certâ scientia duci- mus eximendos. Amplius tibi præsentium au- thoritate concessâ, quod Prior, qui prærit in prioratu prædicto pro tempore, ad tuæ requisitionis, & informationis instantiam, correctio- nem, & reformationem in loco ipso facere te- neatur. Non obstantibus quibuscumque privi- legiis ab Apostolicâ sede sub quacunque forma verborum Ordini Prædicatorum præfato concessis, quæ huic nostræ deputationi, receptioni, exemptioni, & concessioni fortassis obstitent, etiam si oporteret de illis expressam, vel de verbo ad verbum præsentibus fieri mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pagi- nam nostræ deputationis, receptionis, exemp- tionis, & concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Apostolorum Petri & Pauli ejus se no- verit incursum.

Datum Laterani 8. Idus April. Pontificatus nostri anno primo.

De Tallagio ab Ecclesiasticis Personis Papæ licen- tia non obtentâ non concedendo: anno 1296.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei me- moriam.

Clericis laicos infestos oppidò tradit anti- quitas: Quod & præsentium experimenta temporum manifestè declarant; dum suis finibus non contenti nituntur in vetitum, ac ad illicita fræna relaxant.

Nec prudenter attendentes, quàm sit eis, in Clericos, Ecclesiasticæ personæ, & bona, interdita potestas Ecclesiarum Prælati Ecclesiis Ecclesiasticisque personis, regularibus & secu- laribus imponunt onera gravia ipsosque talliant, & eis collectas imponunt ab ipsis suorum proventuum vel bonorum dimidiam decimam, seu vicefimam vel quamvis aliam portionem aut quartam exigunt & extorquent; eosque mol- liuntur multarie subicere servituti suæque sub- mittere ditioni.

Et (quod dolenter referimus) non nulli Ec- clesiarum Prælati, Ecclesiasticæque personæ, trepidantes ubi trepidandum non est, transio- riam pacem quærentes, plus timentes majesta- tem temporalem offendere quàm æternam, tali- um abusibus, non tam temerariè quàm impro- vidè acquiescunt, sedis Apostolicæ auctoritate seu licentiâ non obtenta.

Nos igitur, talibus iniquis actibus obviare volentes, de fratrum nostrorum consilio Apo- stolica auctoritate statuimus.

Quod quicumque Prælati Ecclesiasticæque personæ religiose vel seculares quorumcumque Ordinum, conditionis, seu status, collectas, vel talias, decimam, vicefimam, seu centesi- mam suorum & Ecclesiarum proventuum vel bonorum, laicis solverint vel promiserint, vel se soluturos consenserint: Aut quamvis aliam quantitatem, portionem, aut quotam ipsorum proventuum vel bonorum, æstimationis vel valoris ipsorum, sub adjutorii mutui subventio- nis, subsidii, vel doni nomine, seu quovis alio titulo, modo vel quæsito colore, absque auctoritate sedis ejusdem.

Nec non Imperatores Reges, seu Principes, Duces, Comites vel Barones, Potestates, Cap- itanei vel Officiales, vel Rectores quocunque nomine censeantur, civitatum, castrorum, seu quorumcumque locorum, constitutorum ubilibet.

Et quisvis alii, cujuscunque præminentie, conditionis, & status, qui talia imposuerint, exegerint vel receperint; aut apud ædes sacras deposita Ecclesiarum vel Ecclesiasticarum perso- narum, ubilibet arrestaverint, saisiverint seu occu- pare præsumperint; vel arrestari, saisiri, aut occu- pari mandaverint; aut occupata, saisita, seu arrestata receperint.

Nec non omnes, qui scienter dederint in præ- dictis auxilium, consilium, vel favorem publicè vel occulte.

Eo ipso sententiâ excommunicationis incurrant. Universitates quoque, quæ in his culpabiles fuerint, Ecclesiastico supponimus interdicto.

Prælati & personis Ecclesiasticis supra dictis, in virtute obedientie, & sub depositionis pœna, districte mandantes, ut talibus, absque expressâ licentiâ dictæ Sedis, nullatenus acquiescant: Quodque, prætextu cujuscunque obligationis, promissionis, & confessionis, factarum hæte- nus, vel faciendarum in antea priusquam hujus- modi constitutio, prohibitio, seu præceptum, ad notitiam ipsorum pervenerit, nihil solvant; nec supra dicti seculares quoquo modo recipiant.